

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 30/11

Λουξεμβούργο, 5 Απριλίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-119/09
Société fiduciaire nationale d'expertise comptable κατά Ministre du Budget,
des Comptes publics et de la Fonction publique

Μια εθνική ρύθμιση δεν μπορεί να απαγορεύει απολύτως στους ορκωτούς λογιστές την αυτόκλητη προσέγγιση πελατών

Μια τέτοια απαγόρευση, την οποία δεν επιτρέπει η οδηγία σχετικά με τις υπηρεσίες, συνιστά περιορισμό στην ελεύθερη παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών

Η οδηγία σχετικά με τις υπηρεσίες¹ αποσκοπεί στη δημιουργία μιας αγοράς υπηρεσιών, ελεύθερης και ανοικτής στον ανταγωνισμό, για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπει την κατάργηση των εμποδίων στην ελευθερία εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών, όπως είναι οι απόλυτες απαγορεύσεις κάθε μορφής εμπορικής επικοινωνίας για τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα² που τους παρέχει τη δυνατότητα να προωθούν, αμέσως ή εμμέσως, τα αγαθά, τις υπηρεσίες ή την εικόνα μιας επιχειρήσεως. Η οδηγία αποσκοπεί εξάλλου να διασφαλίσει τα συμφέροντα των καταναλωτών, με βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών των νομοθετικώς κατοχυρωμένων επαγγελματιών στην εσωτερική αγορά.

Ο γαλλικός κώδικας δεοντολογίας των ορκωτών λογιστών απαγορεύει στους ασκούντες το επάγγελμα του ορκωτού λογιστή την αυτόκλητη προσέγγιση πελατών, δηλαδή κάθε επαφή με τρίτον ο οποίος δεν έχει ζητήσει κάτι τέτοιο με σκοπό να του προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Η συμμετοχή τους σε συνέδρια, σεμινάρια ή άλλες πανεπιστημιακές ή επιστημονικές εκδηλώσεις επιτρέπεται καθόσον δεν επιδίδονται, με την ευκαιρία αυτή, σε ενέργειες που μπορούν να εξομοιωθούν με αυτόκλητη προσέγγιση πελατών.

Η εταιρία ορκωτών λογιστών Société fiduciaire nationale d'expertise comptable προσέφυγε ενώπιον του Conseil d'État (Γαλλία) ζητώντας την ακύρωση της κανονιστικής αυτής ρυθμίσεως, εκτιμώντας ότι η απαγόρευση που επιβάλλει αντιβαίνει προς την οδηγία σχετικά με τις υπηρεσίες.

Το Conseil d'État αποφάσισε να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο επί της ερμηνείας της οδηγίας αυτής, σχετικά με το αν τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν, γενικά, στους ασκούντες το νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα –όπως αυτό του ορκωτού λογιστή– την αυτόκλητη προσέγγιση πελατών.

Κατά το Δικαστήριο, προκύπτει καταρχάς, ότι εκδίδοντας την οδηγία αυτή, ο νομοθέτης της Ένωσης είχε την πρόθεση, αφενός, να καταργήσει τις γενικές απαγορεύσεις που επιβάλλονται στους ασκούντες νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα να προσφεύγουν στην εμπορική επικοινωνία, **ανεξαρτήτως της μορφής της** και, αφετέρου, να εξαλείψει τις απαγορεύσεις προσφυγής σε μία ή περισσότερες μορφές εμπορικής επικοινωνίας, όπως είναι, ιδίως, η διαφήμιση, η άμεση εμπορική προώθηση ή η χορηγία. Πρέπει επίσης να λογίζονται ως γενικές απαγορεύσεις, μη επιτρεπόμενες από την οδηγία, οι επαγγελματικοί κανόνες που δεν επιτρέπουν την παροχή πληροφοριών περί του παρέχοντος τις σχετικές υπηρεσίες ή περί της δραστηριότητάς του με χρησιμοποίηση συγκεκριμένου μέσου μαζικής ενημερώσεως ή ορισμένων από αυτά.

¹ Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36). Τα κράτη μέλη όφειλαν να μεταφέρουν την οδηγία αυτή στην εθνική έννομη τάξη το αργότερο μέχρι τις 28 Δεκεμβρίου 2009.

² Ένα νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα είναι «η επαγγελματική δραστηριότητα ή το σύνολο επαγγελματικών δραστηριοτήτων των οποίων η ανάληψη, η άσκηση ή ένας από τους όρους άσκησης εξαρτάται άμεσα ή έμμεσα, δυνάμει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, από την κατοχή καθορισμένων επαγγελματικών προσόντων [...]».

Εντούτοις, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να είναι ελεύθερα να προβλέπουν απαγορεύσεις σχετικές με **το περιεχόμενο ή τον τρόπο πραγματοποίησής της εμπορικής επικοινωνίας όσον αφορά τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα**, υπό την προϋπόθεση ότι οι προβλεπόμενοι κανόνες είναι δικαιολογημένοι και σύμφωνοι με την αρχή της αναλογικότητας, ώστε να εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία, η αξιοπρέπεια και η ακεραιότητα του επαγγέλματος, καθώς και το επαγγελματικό απόρρητο.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εξέτασε το περιεχόμενο της εννοίας της αυτόκλητης προσεγγίσεως πελατών, προκειμένου να προσδιορίσει αν αυτή αποτελεί «εμπορική επικοινωνία» την οποία ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αποκλείει γενικώς και απολύτως, δυνάμει της οδηγίας.

Δεδομένου ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν περιλαμβάνει νομικό ορισμό της εννοίας της αυτόκλητης προσεγγίσεως πελατών, το Δικαστήριο την ερμηνεύει ως μια μορφή ανακοινώσεως πληροφοριών προς αναζήτηση νέων πελατών, η οποία συνεπάγεται μια προσανατολισμένη στις ανάγκες του ενδεχόμενου πελάτη επαφή μεταξύ του παρέχοντος τις σχετικές υπηρεσίες και του πελάτη αυτού, με σκοπό την υποβολή στον τελευταίο προσφοράς υπηρεσιών. Για τον λόγο αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί ως άμεση εμπορική προώθηση. Επομένως, η αυτόκλητη προσέγγιση πελατών αποτελεί εμπορική επικοινωνία υπό την έννοια της οδηγίας.

Κατά συνέπεια, **το Δικαστήριο απαντά ότι η επιβαλλόμενη στους ορκωτούς λογιστές απαγόρευση κάθε αυτόκλητης προσεγγίσεως πελατών μπορεί να λογίζεται ως πλήρης απαγόρευση εμπορικής επικοινωνίας, μη επιτρεπόμενη από την οδηγία.**

Πράγματι, η ευρέως διατυπωνόμενη από τη γαλλική νομοθεσία απαγόρευση απαγορεύει κάθε αυτόκλητη προσέγγιση πελατών, ανεξαρτήτως της μορφής της, του περιεχομένου της ή των χρησιμοποιούμενων μέσων. Έτσι, η εν λόγω απαγόρευση καλύπτει όλα τα μέσα επικοινωνίας που παρέχουν τη δυνατότητα χρησιμοποίησής της μορφής αυτής εμπορικής επικοινωνίας.

Επομένως, η απαγόρευση αυτή πρέπει να λογίζεται ως πλήρης απαγόρευση της εμπορικής επικοινωνίας αποτελούσα, με τον τρόπο αυτόν, περιορισμό στην ελεύθερη παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών. Πράγματι, η εν λόγω απαγόρευση είναι ικανή να επηρεάσει περισσότερο τους επαγγελματίες που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, στερώντας τους από ένα αποτελεσματικό μέσο διεισδύσεως στη γαλλική αγορά.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582